

— (A Nemzeti színházról — zsinagóga.)

A Nemzeti színház épülete a mostani izraelita ünnepek alkalmából különös érdekességekké vált színhelyévé. A múlt héttől kezdve ugyanis átváltozott — *templommá*, vagyis imaházzá, ahol a szombati *hosszu nap* révén is egész napon áhitatos istentiszteleteket tartottak. A körös-körül bontás alatt levő épület Rákóczi-ut és Múzeum-köruti oldalának első emeleti frontján és az egyik ajtó fölött a következő rögtönzött cégtábla hirdeti, hogy a színház-épület ideiglenesen átváltozott isten házává.

IMAHÁZ.

I. em. teremben.

KÉNYELMES ÜLÉSEK.

Egész nap bérelhetők.

A jelzőtáblák és az egész vállalkozás, melynek az volt a célja, hogy az ünnepeket egy kis összeg erejéig kamatoztassa, egészen jól beváltak. Az erzsébetvárosi és belvárosi izraelita családok nagy számmal keresték fel a rögtönzött imaházat s mint amikor izgalmas premiérekre tódult a közönség a Nemzeti valamelyik nevezetesebb darabjánál, olyan érdeklődés mutatkozott a szombati és mult heti istentiszteletek iránt is. A pénztár körül egész nap élénk zsufoltság mutatkozott. benn a teremben pedig a hívők tömege végezte ájtatosságait, melyekre évente legalább egyszer, ilyen alkalmakkor még a modernségre hajlamos aufkláristák is hagyományosan megjelennek. Természetesen sokkal hatásosabb és kényelmesebb lehetett volna a dolog, ha az öreg Nemzeti színpadán és a nézőtéren tarthatták volna meg az alkalmi istentiszteleteket, ahol hajdanában Lendvai, Fánecsy, Szentpétery, Bartha, Egressy Gábor, Déryné és a Nemzeti színház hősi gárdája aratta babérait. Ami a vállalkozókat illeti, bő jövedelem reményében, készséggel odaadták volna ők az egész színházat sülyesztőkkel és a zsinórpadrással egyetemben, csak hogy a reménybeli kitünő üzlettől ezuttal elkéstek, mert a színház nézőtere és színpadja a bontás következtében immár olyan állapotban van, hogy ottan semmiféle előadást tartani többé nem lehet. A színpad egészen lebontva áll, a vasfüggönnyt, a zsinórpadrást is szétszedték, az erkély le van hasítva, a széksorok ki vannak hordva és a híres csillár is, melyről mérges riporterek, mikor valami kalamajkát akartak a színháznak szerezni, megírták, hogy *mozog*, most tényleg a mozgás legutolsó stádiumába jutott, amennyiben lekerült a menyezetről és a földön hever. A legutányosabb bérösszeg fejében sem lehetett tehát ilyen állapotban a teátrum belsejében dicsérni az istent, s ez okozta, hogy a hívők egy emelettel feljebb kerültek s ott, ahol a színházi cukrászdának és az emeleti páholsoroknak folytatása következett, a színházi épület szabaddá tett első emeleti termeiben összegyűlhettek a Jehova dicséretére. Így lett a Nemzetiből öreg kora legutolsó napjaiban — zsinagóga.

		Iktatószám	
		Budapestre vonatkozó újságcikkek	
Szerző		ga.	
Cím		A Nemzeti színházról - zsinagóga.	
Forrás:		Post. hivatalp.	
(Hely)		Bp.	
(Idő)		1913. X/2	
(Köt. v. f)			
Osztalványozás		792	
Tárgy			
Hely		Nemzeti Színház	
Idő		"1913"	
Személy			